

paa dette Tidspunkt. Jeg har imidlertid ment at burde afholde mig fra at stille Ændringsforslag, for det første paa Grund af den i Udvalget opnaaede Enighed, som jeg paa dette Tidspunkt nødig vil forstyrre, og for det andet, fordi jeg har anset det for uomtvisteligt, at et Lovforslag af en saadan Rækkevidde ikke vilde komme til at passere det andet høje Ting uden at blive Genstand for nogen Reduktion. Under disse Omstændigheder mente jeg, at det vilde være tidligt nok for mig at tage enelig Stilling til disse mindre heldige Projekter paa et senere Tidspunkt. Nu skal det ærede Udvalg dog paa ny samles i Anledning af de Underændringsforslag, som er stillede af forskellige ærede Medlemmer, og jeg kunde da tænke mig, at Udvalget paa ny vilde være villigt til at forhandle med mig om, hvorvidt dog ikke muligvis nogle af disse Baneforslag burde udgaa for denne Gang. Skulde det ikke ske, maa jeg for dette Lovforslags Vedkommende lige saavel som for det, vi behandlede forleden om en Jernbane fra Skive til Videbæk, forbeholde mig min Stilling under Sagens videre Gang.

Den ærede Ordfører nævnede — det tillader jeg mig at understrege — som Forudsætningen for, at disse to Lovforslag fremmes, at ogsaa det samtidige forelagte Statsbanelovforslag nyder Fremme, idet det er umuligt at tænke sig, at Statsbanerne skulde være i Stand til at bestride den Forøgelse af Trafikken, som Gennemførelsen af disse Lovforslag vil betyde, hvis ikke Statsbanerne ligeledes er Genstand for fornøden Udvidelse. Den ærede Ordfører har i Forbindelse med Spørgsmaalet om Vedtagelsen af dette Lovforslag peget paa den Arbejdsløshed, som man vel med Rette kan frygte vil indtræde i den kommende Vinter. Nu er man formodentlig fra alle Sider enig om, at hverken dette Lovforslag eller Lovforslaget om Statsbanernes yderligere Forsyning med Dobbeltspor og andre nye Anlæg vil kunne faa effektiv Betydning for Arbejdsløshedsproblemet i denne Vinter, om det end maaske vil kunne faa nogen Betydning i de kommende Vintre. Naar man da har opfordret til at fremme Statsbanearbejder, maa man have tænkt paa de Statsbanearbejder, som der i Forvejen foreligger Bevilling til. Dette Problem er fremdraget ikke blot af den ærede Ordfører, men ogsaa af de ærede Medlemmer fra Aars (Lillelund) og Horsens (Hans Nielsen), og jeg skal her gentage, hvad jeg har sagt i Udvalget om den Sag, at det er forbundet

med ret betydelige Vanskeligheder under de nuværende Omstændigheder at udbyde større Statsbanearbejder i Entreprise, naar disse Arbejder omfatter andet end rene Jordarbejder. Saa snart der udkræves Materialier af større Omfang, staar man overfor Vanskeligheder, som næsten er uløselige. Hidtil har Forholdet ogsaa været, at de Entrepriser, som er under Udførelse for Statsbanernes Vedkommende, kun er skredet langsomt frem, fordi de vedkommende Entreprenører har savnet Arbejds-kraft. Den Tid ligger ikke langt tilbage, hvor Forholdet har været dette, om det end er muligt, at der i den seneste Tid er indtraadt en saadan Forandring i Arbejdsforholdene, at man nu har let ved at skaffe sig den tilstrækkelige Arbejds-kraft. Jeg har imidlertid ogsaa tænkt mig, at Arbejdsløsheden i den kommende Vinter vil kunne komme ret pludseligt, og Efterretninger, som jeg har fra forskellige Pro-vinsbyer, tyder paa, at der ret pludseligt er indtraadt en Standsning i Arbejdernes Beskæftigelse. Det vil derfor være mig magtpaaliggende i saa stort Omfang som muligt at fremme de Statsarbejder, hvortil der foreligger Bevilling, og det vil naturligvis navnlig blive saadanne Arbejder, med Hensyn til hvilke det udelukkende drejer sig om at beskæftige Arbejderne, og hvortil der ikke kræves Materialier i stort Omfang, og maaske maa man ogsaa give Afkald paa saadanne Arbejder, der kræver Maskinkraft i stor Udstrækning. Men Spørgsmaalet har altsaa i høj Grad Ministeriets Opmærksomhed, og hvad der kan bringes til Udførelse, vil blive bragt til Udførelse snarest.

Den ærede Ordfører fremhævede som et ledende Motiv for Udvalgets Arbejde, at man ikke vilde have flere smalsporede Baner her i Landet, bortset fra Bornholm, hvor det samme Hensyn som i det øvrige Land naturligvis ikke gør sig gældende, og samtidig har man anset det for rigtigt allerede i dette Lovforslag at foreslaa en Ombygning af de bestaaende smalsporede Baner. Jeg kan godt tiltræde denne Opfattelse, som ogsaa efter min Mening bør være ledende. Naar jeg ikke allerede i mit første Forslag har foreslaaet Horsens—Bryrup-Banen ombygget til normalsporet, men har ment, at det kunde gaa an, at den var smalsporet, er det udelukkende af finansielle Hensyn. Jeg bøjer mig imidlertid for den principielle Form, som man har givet sit Ønske, og jeg kan altsaa tiltræde Udvalgets Forslag om ikke blot at ombygge Horsens—Tørring-Banen, men